

må sige til dem, der lytter: Det er et stort bluffnummer. Jeg vil sige til hr. Bent Bøgsted, at der kun er én medicin, der virker i den her situation: Varighedsbegrænsningen på sygedagpenge skal fjernes.

I forhold til de bemærkninger, der er faldet her i eftermiddag, har jeg et par enkelte kommentarer, som jeg godt vil komme med, allerefterst til Dansk Folkepartis ordfører, hr. Bent Bøgsted, som udtalte, at man ville udbetale sygedagpenge i det uendelige fra kommunerne. Det er meget interessant, for der sker faktisk det, at efter 52 uger er sygedagpengene en ren kommunal udgift, og jeg er meget, meget sikker på, at man fra kommunal side vil være meget opmærksom på, at man ikke betaler sygedagpenge i længere tid end allerhøjest nødvendigt.

Så fremfører ordføreren også, at sådan et forslag, som vi kommer med, ikke ville gælde for dem, der er syge på nuværende tidspunkt. Jo, det ville det, for det gælder alle. Vi afskaffer varighedsbegrænsningen.

Ministeren udtalte, at en beslutning om at afskaffe varighedsbegrænsningen på sygedagpenge ville flytte fokus sådan, at de syge ikke ville være indstillet på at komme tilbage til arbejdsmarkedet så hurtigt. Det er jo lidt interessant, for jeg ved – det har vi også diskuteret i formiddag – at der er masser af incitamenter for kommunerne til at gå ud og sørge for, at de, der nu engang er syge, også kommer videre med deres liv, bliver afklarede eller bliver raske.

Så nævnte ministeren et beløb, som vi har i forslaget, 300 mio. kr., og sætter spørgsmålstegn ved, om det beløb nu også passer. Det synes jeg er rigtig interessant, for det er faktisk et beløb, vi har fået opgivet fra ministeriet på et spørgsmål til ministeren. Så jeg håber og tror, at ministeren tror på sine egne tal.

Sluttelig vil jeg sige både til ministeren og andre, at det er blevet nævnt, at der er syv muligheder for forlængelse, i hvert fald som det er nu. Jeg synes, at man skal flytte fokus over på de sager, hvor man ikke kan forlænge, de mennesker, som bliver ramt af det her, de 5.000 mennesker, som mister deres sygedagpenge, og de 1.800, som mister deres forsørgelsesgrundlag. Det er dem, der er baggrunden for vores forslag, og det er derfor, at vi indstiller det til Folketingets beslutning.

Kl. 15:25

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ordføreren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

5) 1. behandling af lovforslag nr. L 163: Forslag til lov om ændring af lov om social service. (Loft over egenbetaling for madservice i plejeboliger m.v.).

Af velfærdsministeren (Karen Jespersen).
(Fremsættelse 11.03.2009).

Kl. 15:25

Forhandling

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Forhandlingen er åbnet. Hr. Erling Bonnesen som ordfører.

Kl. 15:26

(Ordfører)

Erling Bonnesen (V):

Tak. Ældre, der er visiteret til kommunale madserviceordninger, skal ikke betale en helt urimelig pris for deres mad. Derfor er regeringen sammen med Dansk Folkeparti og Liberal Alliance i finanslovaftalen for 2009 blevet enige om, at der fra den 1. juli 2009 skal indføres et prisloft på 3.000 kr. pr. måned. Loftet sikrer således ensartede prisvilkår for de ældre, der bor i plejeboliger, på plejehjem eller i lignende boligheder. Med et loft på 3.000 kr. sikres det, at ingen ældre kommer til at betale en pris for deres mad, der er højere end den gennemsnitlige pris.

Velfærdsministeriet og KL har i fællesskab lavet en kortlægning af madserviceområdet i kommunerne, og kortlægningen viser, at de ældre i gennemsnit betaler ca. 100 kr. om dagen for madservice.

Loftet skal ses som en garanti for, at de ældre kan betale for deres mad, og loftet er et maksimumbeløb, og det forudsættes, at kommunalbestyrelserne fortsat stræber efter at gøre madserviceordningerne så omkostningseffektive som muligt. Det forventes også, at kommunalbesty-